

Шлюб і розлучення

Шлюб

Бог створив людину і задовольнив її фізичні потреби, помістивши її в Едемський сад. Потім він створив компаньйона¹бо «не добре людині бути самотнім» (Буття 2:18). Господь Бог створив жінку ребро, яке взяв у чоловіка, і привів її до чоловіка. Чоловік сказав: «Це тепер кістка від кісток моїх і плоть від плоті моєї; вона зватиметься жінкою, бо взята вона з чоловіка».

Адаму було дано напарника: «Покине чоловік свого батька та матір, і пристане до своєї жінки, і вони будуть одним тілом (шлюб). Шлюб — це завіт єдності та вірності, коли кожен відмовляється від себе, шукаючи найкращого для іншого.

«З цієї причини чоловік залишить свого батька та свою матір, і приєднається (приєднається, KJV) [зв'язаний, склеєний, разом стане одним] до своєї жінки; і вони стануть одним тілом». (Буття 2:22-25 NASU)

Шлюб серед євреїв, як і серед більшості жителів Сходу, був більше законним договором, ніж результатом любові чи прихильності (Міжнародна стандартна біблійна енциклопедія). Тоді як розлучення було законним розірванням шлюбу (Ілюстрований біблійний словник Нельсона).

Євреї після полону були змушені звільнити чужоземок, з якими вони одружилися всупереч закону. (Ездра 10:11-19) (Біблійний словник Істона)

«Якщо він візьме собі іншу жінку [як свою дружину], він не може позбавити її [другої дружини] їжі, її одягу або її подружніх прав. «Якщо він не зробить для неї цих трьох речей, тоді вона повинна вийти ні за що, без виплати грошей. (Вихід 21:10-11 NASU)

«Бо вона (Тамар) бачила, що Шелах виріс, а вона не була видана йому заміж. Коли Юда побачив її, то подумав, що вона повія, бо вона закрила своє обличчя. Він обернувся до неї на узбіччі і сказав: Ходіть, дозвольте мені зайти до вас, бо він не знав, що вона його невістка». ... «Вона завагітніла від нього. Тоді вона встала й пішла, і, знявши покривало, одягла одягу свого вдівства». (Буття 38:14-16; 18-19 ESV) Яків думав, що вона повія, розпусниця, а не дружина.

«Ти покриваєш жертovníк Господа сльозами, плачем і стогоном, бо Він уже не дивиться на жертву і не приймає її з твоєю рукою. Але ви скажете: "Чому він не робить?" Бо Господь був свідком поміж тобою та між жінкою твоїх молодих років, якій ти був невірний, хоч вона твоя дружка та твоя дружина за завітом.²(Мал. 2:13-15 ESV) Він порушив заповіт зі своєю дружиною.

Минув час під Угодою²Бог створив через Мойсеяіснували різні ситуації між батьком як головою родини та його контролем/владою над дружиною та дітьми.

- a. Коли жінка виходить заміж, вона переходить під контроль свого батька.
- b. Чоловік мав повний контроль над дружиною - закон чоловіка.

¹Помічник людини – `ezer – Strong's OT# 5828 (help meet – KJV; його аналог – YLT)

^aУ дужках коментарі, у дужках – автори.

²Завіт OT beriyth - 2) заповіт - божественна постанова зі знаками або обіцянками. (Грецький лексикон Теєра та івритський лексикон Брауна Драйвера та Бріггса)

- c. Статеві стосунки поза шлюбом є розпустою.
- d. Чоловік може відпустити (розлучити) дружину без розлучення, не виконавши тим самим свої подружні обов'язки.
- e. Чоловік може розлучитися з дружиною, видавши їй «розлучний лист».
- f. Документ про розлучення порушує шлюбну угоду, тому вони більше не одружені.
- g. У дружини майже немає прав – вона не може розлучитися з чоловіком.
- h. Розлучена дружина без розлучення все ще перебуває в офіційному шлюбі
- i. Розлучена дружина може вийти заміж за іншого, не будучи перелюбницею
- j. Шлюб розривається після смерті та припиняє закон чоловіка
- k. Вдови можуть вільно укласти новий шлюбний договір.

Причина шлюбу³

- Павло в 1 Коринтян 7 звертається до неодружених у вірші 1: «Добре людині не торкатися⁴ жінка» і у вірші 2 «Але через спокусу до статевої аморальності кожен чоловік повинен мати свою дружину, а кожна жінка — свого чоловіка» (RSV).
- «З огляду на теперішню біду добре людині залишатися такою, як вона є. Ви зв'язані?⁵ до дружини? Не прагніть бути вільними.
- Ти вільний⁶ (звільнено ASV, KJV) [більше не в шлюбі] від дружини? Не шукай дружини. Але якщо ти одружишся, ти не згрішив, і якщо заручена вийде заміж, вона не згрішила» (1 Коринтян 7:26-28a ESV).
- «Проте, щоб уникнути розпусти, нехай кожен чоловік має свою жінку, і кожна жінка нехай має свого чоловіка (1 Кор. 7:1-2 KJV).
- «Неодруженим б і вдовам⁷ Я кажу, що їм добре залишатися самотніми, як я. Але якщо вони не можуть проявляти самоконтроль (над своїми сексуальними пристрастями), вони повинні одружитися. Бо краще одружитися, ніж запалюватися» (1 Коринтян 7:8-9 ESV).
- «Шлюб у всіх у пошані, і ложе непорочне, бо Бог розсудить блудників (розпусників – НАНУ) і перелюбників⁸» (Євреям 13:4-5 ESV).
 - Бог за задумом у процесі створення заявив, що людині недобре бути самотнім і що їй потрібен відповідний супутник, її двійник, помічниця, дружина. Таким чином, Він об'єднав чоловіка та жінку за допомогою завітних відносин, які ми називаємо шлюбом, щоб задовольнити їхні тілесні бажання товариства та сексуальної пристрасті. Тому шлюб – це честь, а не гріх.
 - Гріхом є переслідувати своє статеве бажання поза шлюбом, маючи статеві стосунки (блуд) будь-якого роду.
 - Немає вимоги одружуватися, якщо сексуальні бажання можна контролювати; наприклад, Павло.
 - Неодружені, розлучені та овдовілі мають сексуальні бажання. Їм радять одружуватися, якщо вони не можуть контролювати свої сексуальні бажання.

Шлюбний договір 2

Малахія сказав, що вона твоя дружина за угодою» (2:14).

³ Одружений, gä-mos (будь-якої статі); Неодружений ä'-gämos —не - ä'

⁴ Háptesthai – зношення, співжиття, одруження (Тайера) – NIV, ISV; прив'язати себе до –Стронга)

⁵ Bound, deo – зв'язувати, скріплювати, [наприклад, відносинами шлюбної угоди –rd]

⁶ Вільно чи вільно, lúsin – розлучений Тайер; ослаблений ASV, KJV

⁷ Неодружені (ä'-gämos) (тобто ніколи не одружені або не розлучені) і вдови, як видається, охоплюють все – будь-яка доросла особа без дружини чи чоловіка.

⁸ Статева аморальність і подружня зрада не є еквівалентними термінами [сексуальна аморальність, pornos – аморальність; блуд, ідолопоклонство; нецнотливість; блуд; будь-які незаконні статеві зносини] [перелюбство, moichos – Порушення угоди шляхом [статевого акту з кимось, крім їхньої дружини або іншим способом; наприклад, невиконання шлюбних обов'язків.

- Завіт — це зобов'язуюча угода, заснована на вірі та довірі один до одного та пошані один до одного. Дії, що суперечать умовам угоди, порушують її, руйнуючи віру та довіру.
- Бог уклав кілька угод з людиною, які вимагали від людини бути вірними Йому [не поклонятися іншим богам]. Вони постійно порушували ці завіти з Ним, але Він завжди прощав їм, коли вони каюлися і поверталися до Нього — вони робили поворот у своєму житті.
- Бог ненавидить гріх розлучення, порушення завіту, який є перелюбом.
- Щоразу, коли людина порушує або розриває один із своїх завітів, це є гріхом. Тому порушення шлюбної угоди є гріхом.

Є сімнадцять посилок на перелюб у Єремії, Осії та Єзекіїля, чотирнадцять із яких стосуються Ізраїлю та Юди, які порушують свій завіт з Богом у духовному житті. Подружня зрада — це порушення завіту, ймовірно, в результаті статевого акту з кимось, хто не є вашим подружжям у фізичному житті. порушує шлюбну угоду. Отже, заповіт порушується перелюбом.

Закон чоловіка

- «Хіба ви не розумієте, брати,—бо я звертаюся до людей, які знають Закон,—що Закон може наполягати на своїх претензіях [обов'язковий — ESV; має домініон-ASV; юридичний договір] над людиною лише до тих пір, поки вона жива? Бо заміжня жінка прив'язана Законом до свого чоловіка, поки він живий, але якщо її чоловік помре, вона звільняється від Закону щодо свого чоловіка» (Римлянам 7:1, 2 — ISV).
- НАНБ пише -- «-- звільнено від дії закону щодо чоловіка». У більш буквальному значенні грецький текст говорить -- "-- із закону чоловіка/чоловіка". Знову ж таки, ми виявляємо природу абсолютної влади та панування, наданого чоловікові над жінкою такими законами та звичаями. Це був закон, який, чесно кажучи, надавав перевагу чоловікові, а не жінці. Такі несправедливості часто спостерігалися в стародавніх, примітивніших культурах. Таким чином, цей «закон чоловіка» дозволяв домінування та «панування» чоловіків майже у всіх сферах подружніх стосунків.

«Для нас важливо зрозуміти, на чому Павло наголошує в цьому уривку. Павло не «встановлює закон» щодо шлюбу, розлучення та повторного шлюбу; скоріше він вказує людям, які добре знають свої власні правові звичаї, що в панівному правовому кліматі чоловік мав тип «законного панування» над своєю дружиною. Жінка перебувала під «законом чоловіка» — вона була пов'язана з ним і не могла з власних дій забезпечити законне чи соціально прийнятне звільнення. Якщо її чоловік не бажав її звільнити, то її єдиним правовим виходом було дочекатися його смерті».⁹

- Ні римський, ні єврейський закон сьогодні не діють. Проте порушувати завіти все одно гріх. Порушені шлюбні завіти можна відновити покаанням і прощенням.

Розлучення або звільнення

- «А ти, священику, 8 звернув із дороги, і своєю наукою багатьох спотикав; ти порушив заповіта з Левієм, — говорить Господь Саваот. — 11 Юда зламав віру.¹⁰ Гидота вчинена в Ізраїлі та в Єрусалимі: Юда осквернив святиню, яку любить Господь, одружившись з дочкою чужого бога¹¹-- 13 Інше, що ти робиш: ти заливаєш Господній жертовник слізьми. Ти плачеш і голосиш, тому що він більше не звертає уваги на твої приношення і не приймає їх із задоволенням з твоїх рук. 14 Ви запитуєте: "Чому?" Це тому, що Господь виступає як свідок

⁹ РОЗДУМИ авторАль МаксіВипуск №106

¹⁰ Порушена віра, [були невірними — ESV, RSV; dealt treacherously — NKJ, YLT] -bagad — невірний, діяти таємно, грабувати, обманювати, невірний (Thayer); поводитися віроломно, обманливо у шлюбних стосунках, у справах власності чи права, в угодах, на словах і в загальній поведінці. (Браун-Драйвер-Бріггс)

¹¹ Одруження з дочками чужоземних богів суперечило їхнім угодам з Богом, отже, духовним перелюбом (порушенням угоди з Богом).

між тобою та дружиною твоєї молодості, тому що ти зламав віру 10 (поступив віроломно – YLT) з нею, хоча вона є твоїм партнером [супутником (ASV, ESV), дружиною ваш шлюбний завіт -- 16 Бо Господь, Бог Ізраїлів, каже, що Він ненавидить розлучення¹²(Малахії 2:8, 11, 13-14, 16 NIV).

- Малахія вперше обговорює порушення завіту між Богом та Ізраїлем, який він назвав гидотою. Угоду було порушено через те, що ізраїльтяни одружилися з іноземками-ідолопоклонницями, що Бог суворо заборонив у їхній угоді з Ізраїлем.
- Потім він писав про те, що чоловіки не виконують своїх обов'язків за шлюбною угодою, відсилаючи свою дружину.¹³ Схоже, він відіслав її, не давши їй свідоцтва про розлучення, оскільки Малахія використав єврейське слово Шалах (відіслати), а не *keriythuwth* (свідоцтво пророзлучення). Таким чином, він вважається таким, що зрадив її, не залишивши їй засобів фізичної підтримки або задовольнивши її сексуальні бажання, не маючи можливості одружитися законно. Вірш 16 говорить, що він ненавидить її і приховує свою жорстокість і несправедливість. Таким чином, він змусив її співжити (жити) з чоловіком, з яким вона не була одружена, тим самим порушивши її шлюбну угоду чоловіка, який відіслав її, щоб мати їжу, одяг і притулок, навіть якщо статева близькість не була залучена, що було б сумнівний.
- «Ви чули, що було сказано (фраза, яка вказує на вчення рабина, а не на священне писання): «Не чини перелюбу (*moicheúseis* – “позначає того, "хто має незаконний статевий зв'язок із дружиною іншого"). Але я кажу вам: кожен, хто дивиться на жінку з пожадливістю (*erithumeéσαι* — бажання або бажання статевих стосунків) до неї, той уже вчинив перелюб (*e-moícheusen*) у своєму серці». (Мат. 5:27-8 ISV) є актом невірності його шлюбній угоді.-

- Хто відкладе (*apolúsee*)¹⁷ свою (вірну) жінку, нехай він дасть їй свідоцтво про розлучення(*apolúseeon* - документ про те, що вона не була невірною): Але Я кажу вам, що кожен, хто розлучається (*apolúoon* - без свідоцтва про розлучення) зі своєю дружиною, за винятком причини розпусти (*porneías*-незаконний статевий акт), змушує¹⁴ її (ставить її в ситуацію, щоб вижити) до вчинити перелюб (*moicheúseis* – мати статеві стосунки з кимось іншим, ніж її чоловік, з яким вона все ще перебуває в шлюбі). (Мт. 5 31-32)
- Ісус чітко має на увазі в Матв. 5:32 і Матв. 19:9, що чоловіки відпускають своїх дружин з інших причин *moicheúsei*, (сексуальні стосунки з кимось, крім чоловіка) просто через закам'янілість своїх сердець, переважно з тілесних причин. Але щоб приховати свою тілесність і невдоволення, вони не видали свідоцтво про розлучення (без свідоцтва означає зраду або перелюбну дівчину), через що жінка та її новий чоловік вчинили перелюб (оскільки вона все ще була заміжня). чоловікові, який не видав свідоцтво про розірвання шлюбу). Жінку просто «відпустили», а не розлучили. У цей період єврейської історії Тора не визнавала права жінки ініціювати розлучення. Таким чином, жінки цього лихого часу були залишені в правовому безвиході, тобто поза домом і домом, але не могли вийти заміж за іншого чоловіка, оскільки вона все ще перебувала в законному шлюбному договорі.¹⁵
- Розлучення блудної дружини без розлучення не може «примусити» її стати перелюбницею, оскільки вона вже є перелюбницею, оскільки порушила шлюбну угоду, маючи статеві стосунки з кимось, що не є її чоловіком.
- Людина вчиняє віроломно 10, відпускаючи вірну дружину без свідоцтва про розлучення, залишаючи її знедоленою без їжі чи житла та юридично нездатною вийти заміж, що змушує її чинити перелюб через співжиття, оскільки вона все ще заміжня.

¹² Шалах (на івриті #7971 перекладається як розлучення – RSV, ESV, NIV – відіслати – ASV, KJV, YLT) вигнати, покинути, залишити, відпустити, звільнити (Стронга). Однак *keriythuwth* OT:3748 є єврейським словом для розлучення (Браун, Драйвер, Біггс). Можна відпустити свою дружину без розлучення, поводячись зрадливо, Малахій.

¹³ «Якщо він візьме собі іншу жінку, то не може позбавити першої ні їжі, ні одягу, ні шлюбних прав» (Вихід 21:10-11).

- Є два слова, які перекладаються як «відіслати або розлучити» дружину зі свідоцтвом про розлучення або без нього.¹⁴Без свідоцтва про розлучення вигнана дружина все ще була одружена, не маючи подружніх переваг, таких як їжа, одяг, житло чи подружні права. Її засоби виживання були обмежені проституцією або спільним проживанням, і те, і інше вважається розпустою. Чоловік вчинив перелюб, розірвавши шлюбний договір зі своєю вірною дружиною. Жінки в часи Нового Заповіту не мали правового статусу ініціювати такі дії, хоча вони могли покинути своїх чоловіків.
- Є також два слова, одне єврейське та одне грецьке, що означають свідоцтво про розлучення.¹⁵Маючи свідоцтво про розлучення, розлучена дружина могла юридично вільно вийти заміж за іншого, оскільки вона більше не була заміжня за своїм колишнім чоловіком.
- «І підійшли до Нього фарисеї, і випробовували Його, запитуючи: «Чи дозволено розлучатися з дружиною з будь-якої причини?» - Він сказав їм: «Через ваше жорстоке серце Мойсей дозволив вам розлучатися 17 з вашими жінками, але спочатку не було так». А Я вам кажу: хто розлучиться зі своєю дружиною, 17 крім розпусти,¹⁶і одружується з іншою, [він] чинить перелюб» (Матвія 19:3; 8, 9 – ESV).
- «Хто розлучиться 17 зі своєю дружиною та одружиться з іншою¹⁷чинить перелюб проти неї, і якщо вона розлучиться 17 з чоловіком своїм¹⁸і вийде заміж за іншого, чинить перелюб» (Марка 10:11-12 – ESV).
- «Кожен, хто відпускає 17 свою жінку й одружується з іншою, чинить перелюб; і хто одружується з розведеною 17 чоловіком, чинить перелюб» (Луки 16:18).
- «Чи ви не знаєте, брати, бо я говорю до тих, хто знає закон, що закон [шлюб був законним договором] зобов'язує людину лише доти, доки вона живе? Таким чином, заміжня жінка пов'язана законом зі своїм чоловіком, поки він живий, але якщо її чоловік помирає, вона звільняється від закону шлюбу.Відповідно, вона буде називатися перелюбницею, якщо вона живе з іншим чоловіком, поки її чоловік живий. Але якщо її чоловік помре, вона вільна від цього закону,¹⁹і якщо вона вийде заміж за іншого чоловіка, вона не перелюбниця.» (Римлянам 7:1-3 ESV).
- Перевірка, яку намагалися виконати релігійні вчені, полягала в тому, щоб змусити Ісуса вибрати між двома тлумаченнями; а) розлучення (відкласти) з будь-якої причини на свій вибір, б) заборонити розлучення з будь-якої причини. Але це були не єдині доступні варіанти, тому Ісус нагадав їм, що в шлюбі вони об'єднані як одне ціле. У відповідь на те, що Мойсей дозволив подати розлучний лист, Ісус каже, що це було їх закам'янілим серцем, що поводитися зрадливо. У той час як він був одружений, оскільки не було ні рахунку, ні свідоцтва про розлучення, чоловік відправив її геть, не надавши їжі, одягу, житла або її шлюбних прав, як того вимагає Вихід 21:10-11. Його віроломні дії залишили її злиденною, змусивши її займатися проституцією або співжиттям, щоб вижити. Отже, Бог дозволив Мойсееві наказувати, наказувати, дозволяти або вимагати надання розлучного листа під час розлучення з дружиною.

¹⁴Єврейські та грецькі слова для слова без свідоцтва про розлучення є shalach (єврейське - Strong OT # 7971) і apoluo (грецьке - Strong NT # 630), що означає відправляти або прибирати.

¹⁵Єврейськими та грецькими словами для розлучення зі свідоцтвом про розлучення є kerythuwth (єврейське – Strong OT#3748) і apostasion (грецьке NT Strong's #647).

¹⁶ Ті, хто був залучений у статеві стосунки з чужим подружжям, мали бути страчені (Левіт 20:10).

¹⁷Здається, це означає, що людина розлучається, щоб вийти заміж за когось більш приємного

¹⁸Грецькі та римські дружини могли розлучатися зі своїми чоловіками, але не для євреїв, (Vines)

¹⁹Закон - закон Мойсея і, можливо, римське цивільне право

Неодружений

- Неодруженим і вдовам я кажу, що їм добре залишатися самотніми, як я. Але якщо вони не можуть проявляти самоконтроль, їм слід одружитися. Бо краще одружитися, аніж палати пристрастю. (1 Коринтян 7:8-9 ESV)
- «Тепер про те, про що ви писали: добре чоловікові не одружуватися (торкнутися KJV).²⁰ Але оскільки так багато аморальності, кожен чоловік повинен мати свою власну жінку, а кожна жінка свого чоловіка. Чоловік повинен виконувати свій подружній обов'язок 14 перед дружиною, а також дружина перед чоловіком. Тіло дружини належить не тільки їй, а й її чоловікові. Так само тіло чоловіка належить не тільки йому, а й його дружині. Не позбавляйте один одного, хіба що за взаємною згодою і на час, щоб ви могли присвятити себе молитві. Тоді зберіться знову, щоб сатана не спокушав вас через ваш брак самовладання. Я кажу це як поступку, а не як наказ. Бажаю, щоб усі чоловіки були такими, як я. Але кожна людина має свій дар від Бога; один має цей дар, інший має інший» (1 Коринтян 7:1-7 NIV).
 - Здається, що невиконання обов'язків шлюбної угоди не задовольняє сексуальні пристрасті. Він також не може відмовитися від своїх інших подружніх обов'язків (їжа, одяг, притулок та інтимне спілкування), не порушивши шлюбної угоди.

Вдови

- Неодруженим і вдовам я кажу, що їм добре залишатися самотніми, як я. Але якщо вони не можуть проявляти самоконтроль, їм слід одружитися. Бо краще одружитися, аніж палати пристрастю. ... Дружина пов'язана зі своїм чоловіком, поки він живий. Але якщо її чоловік помре, вона вільна вийти заміж, за кого хоче, тільки в Господі. Але, на мій погляд, вона щасливіша, якщо залишиться такою, як є. І я думаю, що я теж маю Духа Божого. (1 Кор 7:8-9; 39-40 ESV)
 - Християнські вдови та вдівці повинні одружуватися з іншими християнами, щоб допомогти їм жити праведно, догоджаючи Богу.

Розлучені

- «Одруженим [у Христі] даю такий наказ (не я, а Господь): дружина нехай не розлучається²¹ від чоловіка, і чоловік не повинен розлучатися²² його дружина» (1 Коринтян 7:10-11 ESV).
 - Жінка не могла розлучитися, але вона, як і її чоловік, могла піти або покинути. Коли це відбувалося, християнські дружини та чоловіки мали залишатися неодруженими або примирятися.

Невіруюча дружина

- Іншим кажу (я, а не Господь), що коли якийсь брат має невіруючу жінку, і вона погоджується жити з ним, нехай він не розлучається²³ її. Коли яка жінка має чоловіка невіруючого, і він згоден жити з нею, нехай не розлучається з ним» (1 Коринтян 7:12-13 ESV).

Заручений

- «Щодо заручених (дів ASV), я не маю наказу від Господа, але я даю своє судження як той, хто з Господнього милосердя заслуговує довіри. Я вважаю, що з огляду на нинішнє лихо людині добре залишатися такою, яка вона є. Ви зв'язані?²⁴ до дружини? Не прагніть бути

²⁰Дотик - сексуальні стосунки - ESV; дотик-NKJV & YLT (грец. haptoo – прив'язуватися до)

²¹Відокремити (chooristheénai – Strong's NT#5563) - залишити, відійти, залишити, покинути.

²²Afiénai Strong NT#:863 - щоб зробити ставку, піти або відійти: надішліть YLT

²³aphiemi – Strong's # 863 -відправити; не грецьке слово для розлучення

²⁴За домовленістю - одружений

вільними.²⁵Ти вільний²⁶від дружини²⁷? Не шукай дружини. Але якщо ви одружуєтесь, ви не згрішили, і якщо заручена (у шлюбній угоді, але незаміжня) жінка вийде заміж, вона не згрішила. Проте ті, хто одружується, матимуть мирські проблеми, і я б позбавив вас від цього. Ось що я маю на увазі, браття: призначений час дуже скоротився. Відтепер нехай ті, хто має дружин, живуть, як не мають, і ті, хто сумують, як не сумують, і ті, хто радіють, як не тішаться, і ті, хто купує, як не мають добра, і тих, хто має справу зі світом так, ніби не має з ним справи. Бо нинішня форма цього світу минає». (1 Коринтян 7:25-31 ESV)

Заручений коментар: У єврейській культурі заручини починаються після того, як наречений дав нареченій або її родині придане, що свідчить про те, що він міг забезпечити її. Був підготовлений шлюбний договір, тепер вони вважалися чоловіком і дружиною, але не жили разом. Чоловік починає готувати для них житло. Після завершення він йде, щоб привести свою дружину на церемонію одруження, після чого вони живуть разом.

➤ Уникнути стресу в майбутньому переслідуванні можна, не вступаючи в шлюб.

- «Я хочу, щоб ти був вільний від тривоги. Нежонатий турбується про Господнє, як догодити Господеві. Але одружений турбується про світські речі, як догодити своїй жінці, і його інтереси розділені. А незаміжня чи заручена жінка турбується про Господнє, як бути святою тілом і духом. А заміжня жінка турбується про світські речі, як догодити чоловікові. Якщо хтось думає, що він неправильно ставиться до своєї нареченої, якщо його пристрасті сильні, і так мусить бути, нехай робить, як хоче: нехай одружуються - це не гріх. Але хто міцно вкоренився в серці своєму, не перебуваючи в нужді, але володіючи своїм бажанням, і вирішив у своєму серці зберегти її як свою заручену, той зробить добре. Тож той, хто одружується зі своєю нареченою, робить добре, а хто не одружується, той зробить ще краще» (1 Коринтян 7:32-38).

➤ Справа в тому, що за певних ситуацій любов і турбота про сім'ю збільшує спокусу піддатися тиску переслідувань, а не залишатися вірними своєму завіту з Богом. Але статеві пристрасті могли б бути більшими, якщо так, то одружитися не гріх.

Резюме

Матвій

Ісус повторив, що порушення шлюбної угоди через невиконання своїх зобов'язань у завіті та надання свідоцтва про розлучення є гріхом, якщо подружжя не порушило шлюбну угоду через сексуальну невірність. Розлучитися з вірним подружжям без розлучення є гріхом, оскільки шлюбну угоду було порушено, але він все ще перебуває в законному шлюбі.

Фарисеї в Євангелії від Матвія 19 намагалися заманити в пастку або випробувати Ісуса на вибір між двома вченнями (розлучення або розлучення з дружиною з будь-якої причини або заборона розлучення, розлучення з будь-якої причини). Ісус сказав, що спочатку, і це все ще стосується сьогодні, чоловік і жінка були і є об'єднані завітом в одну плоть, і ці стосунки мали і мають тривати до смерті. Але людина здатна згрішити, і вона робить це, порушуючи шлюбну угоду, покидаючи або відсилаючи її. Через підступну поведінку чоловіка, який не надав розлучного листа беззахисній дружині, Бог схвалив письмовий документ про розлучення як визнання розірвання шлюбу. Тоді жінка могла вийти заміж на законних підставах, не вважаючись перелюбницею, оскільки шлюбну угоду було розірвано розлученням.

Тому вона не співжила, не жила в перелюбі, а була заміжня. Без документа про розлучення вона могла лише спільне життя, а не законний шлюб. Оскільки свідоцтво про розлучення за законом

²⁵Розв'язати, звільнити, скасувати, розпустити - Thayer (розлучення - rd)

²⁶Вільний чи звільнений, lúsin – розлучений Теер [(більше не зв'язаний шлюбною угодою)

²⁷Вільний від дружини – овдовів або розлучений [не одружений, не має дружини].

визнає шлюб розірваним. Вони більше не перебувають у шлюбних стосунках, тому вільні або розлучені з подружжям. Свідок про розлучення не заперечує гріха розлучення з вірним подружжям (також записано в Марка 10 і Луки 16). Гріх розлучення може бути прощений так само, як гріх розпусти чи будь-який інший гріх. У розділі 5 Ісус пояснює, що саме внутрішня людина може бажати і через це вчинити перелюб.

1 Коринтян

Неодруженим (не одруженим, овдовілим і розлученим):

- a. Кожен чоловік повинен мати свою власну дружину, а кожна жінка — свого чоловіка (як було сказано на початку, чоловікові недобре бути одному).
- b. Чоловіки і жінки повинні одружуватися, щоб уникнути статевої аморальності.
- c. Краще одружитися, ніж палати пристрастю. Розлучені мають такі ж або навіть більші сексуальні бажання, ніж ті, хто ніколи не одружувався. Тому їхні сексуальні бажання може бути важче контролювати, ніж тим, хто ніколи не був одруженим.

Одруженим:

- a. Не відпускайте вірну дружину без свідок про розлучення або розлучення зі свідком, оскільки обидва порушують шлюбну угоду.
- b. Не відмовляйтеся від задоволення сексуальних бажань подружжя
- c. Чоловік і дружина можуть розлучитися за взаємною згодою одне від одного з метою молитви та посту. Період роздільного проживання має бути досить коротким, щоб уникнути спокуси на статеву аморальність.
- d. Відмова від примирення після розлуки з вірним подружжям порушує шлюбну угоду.
- d. Християни повинні залишатися в шлюбі з невірним чоловіком, який погоджується на це.
- f. Християнин не пов'язаний своїм шлюбним договором, якщо невірне подружжя залишає свою дружину або чоловіка або покидає їх. Шлюбну угоду порушено, і за власним бажанням зобов'язання угоди не виконуються.

Коли хтось вступає в виключні відносини за угодою, усі інші подібні відносини повинні бути виключені, наприклад:

- a. шлюб з подружжям у фізичному
- b. бути нареченою Христа в духовному

Невиконання вимог завіту або невірність завіту є перелюбом, наприклад:

1. У шлюбних відносинах
 - a. статеві зносини з кимось, крім свого подружжя
 - b. відмова від примирення після розлучення
 - c. невиконання подружніх обов'язків та/або відмова від участі в сексуальних і товариських стосунках
 - d. занедбаність
2. У духовних стосунках
 - a. відкидання Бога через поклоніння фальшивим богам (наприклад, ідолам, іконам, грошам, насолодам) і духовним стосункам із ними.
 - b. відмова брати участь у завітних стосунках з Богом, сповнюючи Божі духовні бажання євангелізувати, наставляти та чинити добрі справи, залишаючись вірними та зростаючи у природі Бога.
 - c. відмова покаятися і примиритися після розлуки

Прощення гріха порушення завіту, перелюбу, вимагає:

- a. визнання гріха
- b. припинення будь-якої гріховної діяльності

- с. каяття²⁸змінивши грішне життя
- д. бажання бути прощеним
- е. шукає прощення

Немає сумніву, що Бог ненавидить порушення завітів, включаючи шлюбну угоду – невірність. Вірність є частиною самої природи Бога. У Законі Мойсея шлюб визнавався після розлучення. Крім того, Христос визнав, що шлюб було розірвано через розлучення і більше не перебуває у шлюбних стосунках, і що той, хто одружився знову після розлучення, був у шлюбі.

Висновок

Християни можуть грішити, про що свідчить

- а) Симон (Дії 2),
- б) Коринфський брат (1 Коринфян 2);
- в) Ефесяни, яким було сказано відкинути брехню (Ефесян 4:20)
- д) Порушення завітів через розлучення.

Подружня зрада, порушення шлюбної угоди включає:

- а) Сексуальні стосунки з кимось, що не є їхнім подружжям;
- б) жага або жага когось;
- с) Відмова від фізичних або сексуальних стосунків у шлюбі;
- д) Залишення, відсилення або розлучення з вірним подружжям

Щоразу, коли відбувається розлучення, присутній гріх – шлюбна угода була порушена (1 Коринтянам 7:10-14; Матвія 5:31; Матвія 19:8, 9). Християнські брати і сестри, а не лише провідники, повинні радити тим, хто розлучається або вже розлучився, «терпеливо, толерантно та доброзичливо» (Римлянам 2:4) і заохочувати їх визнавати природу своїх гріховних вчинків.

Здається, у Святому Письмі немає підстав для концепції «життя в гріху» внаслідок повторного шлюбу після видачі свідоцтва про розлучення. Здається, Біблія не говорить про те, що порушення шлюбної угоди є тривалим станом гріха, який можна виправити лише вчиненням гріха розлучення (порушення угоди є те, що Бог ненавидить – Малахії 2:14) і повторного шлюбу з першим чоловіком (суворо заборонено в Старому Завіті, якщо початкове подружжя одружилось повторно - Повторення Закону 24:1-4). Здається, Біблія не робить різниці між станом розлучення, що не відповідає біблійним вимогам, і станом повторного шлюбу. Отже, акт розлучення або наступний повторний шлюб є подружньою зрадою, а не станом розлучення чи повторного шлюбу. Для цілей біблійної чистоти Тіла Христа Божі діти не можуть ставитися до сексуальних гріхів інакше, ніж інші.²⁹

Якщо той, хто порушив завітні стосунки шлюбу, не визнає свій гріх і його духовна свідомість не може бути піднята до рівня покаяння, єдиним виходом, що залишається, є «віддати такого сатані на знищення його тіла, щоб нехай дух його спасеться в день Господа Ісуса» (1 Коринтян 5:5). Якщо така дія стане необхідною, християни не повинні об'єднуватися³⁰ з ними ніби схвалюють їхні гріховні дії. Те саме стосується гріхів жадібності, ідолопоклонства (все, що є важливішим за Бога), наклепу, пияцтва чи обману, як це стосується сексуальних гріхів (1 Коринтян 5:11). Гріх з наміром шукати прощення після гріха є ставленням, близьким, якщо ні, до непростимого гріха

²⁸ Нне просто почуття; у ньому немає невизначеності настроїв і почуттів. Це не проста зміна погоди в душі. Це чітка зміна фокусу інтелекту; воно несе з собою рух волі; Коротше кажучи, це революція в самій основі буття людини»(The Pulpit Commentary, том 18, стор. 66 цитується в REFLECTIONS #515 Al Махей, 3 січня 2012 р.)

²⁹ Адаптовано з «Позиції щодо повторного шлюбу» Ларрі В. Бріджесміта, 02.01.1990 р.

³⁰ Див. Божу волю, розділ 14 Дисципліни, Р. Данн, листопад 2014 р., The BibleWay Online

З іншого боку, якщо вони покалися в гріху розлучення, повернулися до Бога і вирішили з Ним справу, їх слід вітати в повному спілкуванні, як і будь-якого іншого норавливого християнина, який вчинив будь-який інший гріх і повернувся до Бога. Вони повернулися як прощені слуги в правильних стосунках з Богом. Оскільки вони примирили свої стосунки з Богом, то ми, як Тіло Христове, повинні пробачити, а не продовжувати засуджувати їх своїми діями. Усі християни повинні радіти за те, що той, хто був втрачений, повернувся і знову перебуває в спілкуванні з Богом і всіма, хто у Христі.

Здається, у Біблії немає градації спілкування чи участі, немає однієї групи, яка може служити Богові, і іншої, якій заборонено служити. Заборона християнській громаді чи їхнім лідерам служити Богу суперечить вченню Христа про те, що всі Його діти є слугами та священиками, щоб служити Йому. Християни та/або їхні лідери грішать, коли вимагають від когось порушення Божого закону служіння. Усі християни є слугами з різними функціями. Вони або у Христі, або поза Христом, або прощені, або не прощені, або у світлі, або в темряві. Ми всі прощені грішники. Усі, хто в Христі, перебувають у спілкуванні з Богом і Його дітьми, чого людина не може відмовити. Вони перебувають у цих стосунках завдяки милості Божій, тому що вони повністю зіткнулися зі своїм власним гріхом і були очищені кров'ю Христа. Ми теж повинні прощати. Бог прощає, а якщо ми не прощаємо, ми грішимо (1 Івана 3:21-24). 32

Прощення

всі чоловіків і жінок заохочують одружуватися, щоб уникнути статевої аморальності. Тому шлюб не є гріхом. Бог ненавидить розлучення, оскільки завіт порушується. Це гріх. Отже, що повинен зробити християнин, винний у гріху розлучення?

По-перше, усі гріхи можна пробачити, за винятком тих, хто відмовляється шукати прощення, або гріха богохульства проти Святого Духа. «Тому кажу вам: всякий гріх і хула проститься людям, але хула на Духа не проститься людям. Кожному, хто скаже слово проти Сина Людського, йому проститься; а хто скаже проти Духа Святого, не проститься йому ні в цьому віці, ні в майбутньому» (Матвія 12:31-32). Щоразу, коли християни усвідомлюють, що вони згрішили, вони повинні виправити свою ситуацію і покаятися, щоб повернутися до правильних стосунків з Богом. Тому в Новому Завіті повинні бути певні вказівки щодо того, що повинен робити християнин, щоб отримати прощення своїх гріхів.

У духовних подружніх стосунках Бог завжди готовий пробачити та відновити, але не на будь-якій умовній основі. Грішники повинні беззастережно повернутися, змінивши своє життя та прагнучи відновити стосунки. Подібним чином у фізичних шлюбних стосунках потрібно докласти всіх зусиль, щоб відновити шлюбні стосунки, але не на якійсь умовній основі.

Лука, описуючи ставлення та, можливо, проблему жадібності Симона, стверджує в Діях 8:20-23: «Але Петро сказав йому: Гроші твої нехай із тобою на загибель, бо ти думав, що дар Божий можна купити за гроші! Ти не маєш ані частини, ані частки в цій справі, бо твоє серце не праве в очах Бога. Отож, покайся в цій злобі своїй і молися Богові, чи, можливо, буде прощена тобі думка твого серця. Бо я бачу, що ти отруєний гіркотою і скований беззаконням». Серце цього християнина було злим, сповненим гріха і потребувало прощення.

Павло, не наводячи багатьох подробиць, написав у 1 Коринтян про християнина, залученого в блуд. Він рішуче засуджував як розпусника, так і християн, які терпіли його блуд, оскільки вони не вжили жодних заходів, щоб повернути грішного брата до правильних стосунків з Богом. Очевидно, вони не вважали акт розпусти гріховним і таким, що відчужує їх від Бога. Їм потрібно було покаятися у відсутності любові до цього брата в його грішному стані.

У 2 Коринтянам 2:10 Павло стверджує, що він простив брата-блудника. Коринфський брат припинив свій блуд і змінив своє ставлення, оскільки християнам у коринфській церкві було

сказано у вірші 7 «потішити його, щоб, можливо, такого не поглинула велика скорбота». Очевидно, брат-християнин згрішив, пізніше покався і отримав прощення, оскільки Павло сказав іншим християнам, щоб потішити його.

Обов'язком християнських братів і сестер є дати біблійну відповідь на запитання, що я маю робити, щоб бути спасеним або отримати прощення. Зрозуміло, що вони повинні припинити грішити, покаятися, тобто повністю змінити спосіб життя. Християнам Ефесу було сказано: «Тому, відкинувши брехню, нехай кожен із вас говорить правду своєму ближньому», бо ми члени один одного. «Гнівайтесь і не грішіть»: сонце не зайді в гніві твоїм і не дай місця дияволу. Хто краде, нехай більше не краде, а краще нехай працює, роблячи добро своїми руками, щоб мати що дати тому, хто потребує» (Ефесян 4:25-28). Виявляється, у них була практика брехати, красти і тримати образу. Отже, щоб отримати прощення, потрібно припинити грішити.

Чи відмова від практики гріха приносить прощення? Ні, тому що в 1 Івана 1:8-9 Іван, звертаючись до християн, говорить: «Якщо кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо самих себе, і правди немає в нас. Коли ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам наші гріхи та очистити нас від усякої неправди».

Має бути зрозуміло, що християнин повинен усвідомлювати свій гріх (гріхи), бо якщо він не усвідомлює, як вони можуть припинити, зізнатися,³¹ покаятися і змінитися.

Щоб бути вільним від пут беззаконня, ставлення людини (внутрішня людина, серце, розум, центр емоцій або інтелекту) має бажати бути приємним Богові, припинивши грішити та змінивши свій спосіб життя на праведне життя. Треба також зізнатися, або визнати свій гріх перед Богом і тим, проти кого згрішив. Молитва є шляхом для християн визнати Богові свою невірність і бажання повернутися до Його спілкування.

Це стосується всіх тих у Христі, хто грішить, включаючи блуд, крадіжку, брехню, лютість, вбивство, зґвалтування, наклеп, богохульство, заздрість, хтивість, жорстоке поводження з дітьми, розлучення, пияцтво чи будь-який інший гріх. Бо «тому кажу вам: всякий гріх і хула проститься людям, але хула на Духа не проститься людям».

³¹Зізнатися — це більше, ніж сказати «Мені шкода». Вираз чи то словесний, чи то внутрішній єство має бути від упокореного серця, яке усвідомлює свою гріховну ситуацію. Це має призвести до зміни життя, покаяння 27 і бажання відновити стосунки, зруйновані гріхом. (Адаптовано з Міжнародної стандартної біблійної енциклопедії) Притча про блудного сина в Луки 15:7-32 є хорошим прикладом цього.



Міжнародний інститут пізнання Біблії

Рендольф Данн, президент - Роберто Сантьяго, декан
thebiblewayonline.com



Курс 1 - Боже послання

Як все тут потрапило?
Людина, яка була Богом
Христос - Божа Тайна
Міфи про Бога
Від життя до смерті - смертна людина
Запланований викуп
Послання Євангелія

Курс 2 – Слухняність Христу

Час до Христа
Час Христа на Землі
Час після Христа
Кінець часу на Землі
Час вирішувати
Від смерті через хрест до життя
Міфи про прощення
Хрещення у Христа

Курс 3 - Нове життя у Христі

Королівство нерукотворне
Слуги в королівстві
Перші принципи Христа
Вдови та інші потребуючі
Духовне молоко
Життя звільнене
Міф про нещастя
Послання з послань
Поклоняйтеся Богу в душі та правді

Курс 4 - Зростання у Христі

Ісус з Назарету
Життя Христа
Об'єднані у Христі
Міфи про біль
Тіло, душа, дух – куди вони йдуть, коли ти помреш?
Шлюб і розлучення
Божа субота
Створення до створення книги Буття
Євреям

Курс 5 – Дозрівання у Христі

Уроки з хреста
Божий процес відбудови
Найкращі запитання, які коли-небудь ставили
Життя Один для одного у Христі
Жити максимально
Обіцяє тепер і назавжди
Справжні чоловіки — благочестиві чоловіки
Чудові слова життя

Курс 6 - Стати знавцем Біблії

Тіні, типи та пророцтва
Святий Дух
Даніель
Одкровення Ісуса Христа
Мовчання Святого Письма
Навчання та практики від 100 до 1500 рр. н.е
Реформувати або відновити
Складання та переклад Біблії

Дослідження для знавців Біблії Окреслена Біблія Узагальнена Біблія Типи і метафори	Сучасні церковні практики— Святе Письмо чи Переказ? Генеалогія Ісуса - схема
---	--

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.